

فلم سازي را چگونه ياد گرتي؟

در وقت کودکی ام که زمان طالبان بود همیشه به فکر اين بودم که يك ژورنالیست باشم و این رویای کودکیم بود. ولی خوشبختانه بعد از اینکه خواهرم رویا سادات فلم سه نقطه را ساخت زمینه مستند سازی را برایم مساعد کرد و من توانستم به حدودی به آن آرزویم برسم چون هدف من انعکاس دادن واقعیت ها بود.

فیلمسازي را چگونه و از کجا ميتوان آموخت؟

فقط يك ديپارتمنت سينماي در دانشکده هنرهای زیبا کابل وجود دارد و با امکانات کم. آموختن فلم سازی در ولايات افغانستان نا ممکن است و من هم در ولايت هرات بودم و خوشبختانه وقتیکه به کابل امدم توانستم به دو دوره کوتا مدت درس بخانم.

موسسات کمي مثل آينه و فاران چه رول رابراي به پا ايستادن سينماي افغانستان بازي ميکنند؟

من متاسفم از اینکه در جریان کارشان نيستم. فعاليت آينه در اوایل خوب بود ولی حالا کدام کار چشم گیری نمی کند.

چه امکانات به خاتمه وجود دارد؟

در افغانستان مشکلات زیادی است و یکی از مشکلات که سر راه فلمسازان زن و مرد افغان است مشکلات ناامنی است. بخصوص در مستندسازان و اینکه امکانات کافی نیست. در کنار این همه مشکلات فامیلی هم وجود دارد. چون سینما هنوز به طور بایدوشایدش در افغانستان جای نیفتاده. بنابراین شرایط جنگ که در طی چندین سال گذشته در افغانستان جریان داشت و دارد... همیشه خودم به عنوان يك فیلم ساز زن از عدم امنیت رنج میبریم و اینکه بسیار به سختی میتوانیم در مراکز مختلف برای ثبت فیلم کار بگیریم

فیلم هاي خودتان را با کدام پول تهیه مينمايد؟

چند فلمی که من ساختم خواهرم رویا با من همکاری میکرد. در اوایل مصارف فیلم هایم را او میداد. از معاشی که از تلویزیون میگرفت - این فلم که حالا میسازم مصرفش را یک دفتر ایتالیایی میدهد و فلم هم کاملا به خودشان تعلق میگردد.

موسسات کمك کننده بين المللي، در بخش توليدات سينمايي چه رولي را بازي ميکنند؟

طوری که بیشتر گفتم ما تهیه کننده نداریم یعنی اینکه موسسات هم کدام همکاری بافلمسازان ندارد. شاید بعضی از موسسات باشند که بعضی از فلم های مستند را میسازند ولی انگشت شمار و آنان از خود قوانین خاصی دارند که شاید فلم را کاملا از کار خودشان بسازند و اگر حذف شان چیزی دیگری باشند شاید فلم ساز را یک پیشه بسیار کم دهند و یا هیچ حقی به فلم ساز داده نشود.

فیلم ها را به کدام آدرس و به کدام طبقه از مردم میسازيد؟

با فلم های که من ساختم زیاتر مشکلات زنان را به تصویر میکشیدم. من متیقنم که اکثر قوانین برای زنان در افغانستان تغییر کند و هدف من در بعضی از مستند هایم این است که بتواند برای تعدیل قوانین زنان کمک کند. من وقتی با کمره ام در دهلیزهای شاروالی و یا شفاخانه میرفتم میدیدم که تنها مردها نیستند که به زنان ظلم میکنند بلکه بعضی از قوانین هم است که با آنها همکار هستند. مثلا اکثر موارد شکنجه زن و امثال اینها در قوانین مدنی رد شده ولی برای متخلف کدام جزای تعیین نگردید و دیگر زمانیکه فلم هایم را ببیند میتواند بفهمد که این زنان چی حق و حقوق دارند.

به نظر شما چه فرق بین بازارهای بین المللی و بازار داخلی افغانستان وجود دارد ؟

در افغانستان در قسمت بازاریابی و فروش فیلم هیچ تضمینی وجود ندارد وقتی فیلم ساز با مشکلات فروان فیلم اش را میسازد نگران این است که چگونه فیلم اش را بفروش برساند تا حداقل مصرف اش را بدست آورد واکثر برنامه های که برای مستند سازی از طرف موسسات دولتی هم است مفاداش را آنها میگردند نه تهیه کننده اصلی ویا فلم ساز-بنا روند بازاریابی در افغانستان هیچ قابل مقایسه با بازار بین المللی نیست وکاملا یک روند غیر معمول را فلم سازی طی میکند.

الکا سادات